

MERCÈ GAMBÚS

POESIES

A MITJA NIT

Quan la frescor dels llençols
ens gronxa el nostre amor,
els nostres braços s'enllacen
no pot ser cosa millor.

Trobo la teva presència,
m'abrades amb gran delit
les teves mans m'acaricien,
tot això, a mitja nit.

L'amor em diu que m'estima;
quan hi ha tanta suavitat
s'obren dins dels vius sentits
un núvol enamorat.

Com un desbocat cavall,
en mig de tanta dolcesa,
envoltada de passió,
jo em sento ocell i deessa...

ALENADA DE VELLUT

Ja te'n vas de puntetes, primavera
i l'estiu treu el nas a poc a poc

s'encimbellen les hores, és el joc
del secret d'un dels quatre naixements.

Davant d'un ametller de fruits creixents
rierol de verdor, aquest jorn estava,

l'èter blau resplendent l'aixoplugava;
es reclam per la fràgil papallona

que cavalca sobre ell com amazona;
el teu vol inquiet, tant ascendent,

i l'efluvi que emanés, és patent.
Quan de sobte, tu i jo, ven fer trobada,

m'ha marcat de plaer la teva alada,
miscel·lànies d'or van fent carena

amb suau aleteig d'olor assutzena
i al vellut de la galta jo he notat

que un petó tremolós m'ha acaronat.
Viatgera incansable sens frontera...

Ja marxés de puntetes primavera!

DEESSA I ESTRELLA

Els graons un a un has pujat al meu cor
i en arribar al replà he obert jo la porta
la quimera adormida es desperta a quest dia,
he cercat la claror temps ha apagada.

Tinc el cos amarat d'espigues rialleres,
és que l'amor cercat vol traspassar confins
i navegar per mars amb ones encrespades
tot donant-nos les mans a un demà amb harmonia

El ruixim de gebrada s'ha trencat aquest juny
amb olor de mimoses, a la cima hem pujat,
dintre meu ha esclatat tot un ram de poncelles.

L'amor d'aquest juny els ocells el refilen
de tu estava tant lluny... i el retorn dels teus bessos
ha dansat pel meu cos; la follia amb desborda.

Al teu costat amor, soc deessa i estrella.

EL VENT

Des de allà on neix el vent els fils fa moure.
Si pogués estar amb tu un instant tant sols...
Tot passejant pels rinxols de l'oblit,
el gresol de la llum de la memòria
amb porta dins l'estoig del més present,
es creuar el límit dels record tant teus
on el vent va escombrar totes les fulles
a un indret sense cap retorn, per sempre.
La teranyina s'ha esfilagarsat,
ha gaudit del moment, soc papallona.

MUNTANYA

En el cimadal d'un penya-segat
s'enlairen els somnis, els xucla l'espai
amb blaus i taronges arpegen llaüts,
és trenquen gebrades amb profunditat.

Les gavines volen brunyint les onades
lliures al albir a una nit que avança
endolcint els llavis del vent que murmura
la solfa de faules; és concert de fades.

La blanca epidermis del paper payoutat
s'hi esculpeix eteri amb gran llibertat
els sons i les flames d'un dia que clou.

Tot es fa silenci, s'engruna l'encant,
de la nit al dia és sols un instant.
Apunta ja l'alba amb vitralls de foc.

Aquest cimadal amb vincles de sal
perfila muntanyes també terra endins
Ella inigualable, massís estimat
per tot Catalunya, doncs no te rival.

Ets tu Montserrat brúixola d'un poble
que et venera units tots els ciutadans,
Els perfils rocosos són obra d'enginy
i el cor els batega brogits d'amor noble.

Vos sou l'arquitecte de la meravella
d'aquestes contrades que forma una anella
a un somni que lluita per la seva llengua.

És paisatge màgic amb colors de mel
i els sons de sardana aixopluga el cel.
Corre per les venes un caliu de foc!.

SINFONIA D'AMOR

Si alço les mans per tocar el cel
en un racó del paradís
ple de claror, hi trobaré
tots aquells jorns de juvenesa,
son els més bells per recordar,
tots ells esplets de tebió.

Viu hi ressona amor intens
que van sentir sense cap límit.
La seva pell tacte suau
dels meus records, la seva veu
delicadesa vellutada
de rosa roja al meu jardí.

Soga de seda els seus forts braços,
els seus ulls clars mirall de mar,
las seves mans de terrisser
van modelar la copa plena
de raig de sol per sempre més
d'aquell amor sens maquillatge.

Presoners som, dant-nos las mans!

TU ETS

Tu ets l'horitzó amb vela blanca
que delimita els sentiments.

Tu ets fina sorra tamisada
feta caliu per l'astre Sol.

Tu ets foc ardent de tramuntana
aiguabarreig acollidor

Tu ets aiguamel, beguda dolça,
que forja al cor besos d'amor.

Tu ets brau torrent impetuós
on hi cavalca efluvis savis.

Tu ets viu volcà, encès de lava,
amb energia ho dones tot.

Tu ets fort i duu, pedregam igni;
filosofal en tots moments.

Tu ets el mar per bressolar-me
amb temporal o bé amb calma.

Tu ets el meu far, reflex d'estels,
que dona guia en el meu fat.